

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
ว่าด้วยการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
พ.ศ. ๒๕๕๙**

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับ ว่าด้วยการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อเป็นประโยชน์ในการรักษามาตรฐานการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และให้การบริหารวิชาการดำเนินไปอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาการ มีคุณภาพสูงและสอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๕๖ และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินระดับคะแนนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๗ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงมีมติเห็นชอบให้ออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ว่าด้วยการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“คณะกรรมการประจำคณะ” หมายความว่า คณะกรรมการประจำคณะในสังกัดมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ หรือคณะกรรมการประจำส่วนงานที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน

“คณะ” หมายความว่า หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยที่มีการประกาศแบ่งส่วนราชการเป็นคณะหรือหน่วยงานที่เทียบเท่าที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น ทั้งที่ได้ประกาศแบ่งส่วนราชการโดยกฎกระทรวงหรือโดยประกาศของสภามหาวิทยาลัย

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีประจำคณะในมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“สาขาวิชา” หมายความว่า สาขาวิชาที่จัดการเรียนการสอนของคณะในสังกัดมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“หัวหน้าสาขาวิชา” หมายความว่า หัวหน้าสาขาวิชาที่รับผิดชอบงานสาขาวิชาของคณะในสังกัดมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๕๗

“ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง” หมายความว่า การศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๕๗ หลังจากจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า หรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ใช้อักษรย่อ “ปวส.”

“สถานศึกษา” หมายความว่า มหาวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นของรัฐและเอกชนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้

“ผู้เข้าเรียน” หมายความว่า ผู้มาสมัครเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย หรือสมัครฝึกอาชีพกับสถานประกอบการที่ยังไม่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตามหลักสูตรนี้

“ภาคการศึกษา” หมายความว่า ช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยเปิดทำการสอน โดยกำหนดให้ ๑ ปี การศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษา ภาคการศึกษาละ ๑๘ สัปดาห์

“ภาคการศึกษาฤดูร้อน” หมายความว่า ช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยเปิดทำการสอนในช่วงปิดภาคการศึกษา ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการเปิดเรียนฤดูร้อน ในมหาวิทยาลัยของกระทรวงศึกษาธิการ และในช่วงปิดภาคการศึกษากลางปีโดยอนุโลม

“สถานประกอบการ” หมายความว่า บริษัท ห้างหุ้นส่วน รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเพื่อจัดการอาชีวศึกษา

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บิดา มารดา และบุคคลอื่นที่ทำหน้าที่ดูแลและให้การอุปการะแก่นักศึกษา และให้คำรับรองแก่มหาวิทยาลัยหรือสถานประกอบการว่าจะปกครองดูแลความประพฤติของนักศึกษาในระหว่างที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย และฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการหรือฝึกอาชีพในการศึกษาระบบทวิภาคี

“การศึกษาในระบบ” หมายความว่า การจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นหลัก โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

“การศึกษานอกระบบ” หมายความว่า การจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

“การศึกษาระบบทวิภาคี” หมายความว่า การจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยกับสถานประกอบการ ในเรื่องการจัดหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล โดยนักศึกษาใช้เวลาส่วนหนึ่งในมหาวิทยาลัยและเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ

“ผู้ควบคุมการฝึก” หมายความว่า ผู้ที่สถานประกอบการมอบหมายให้ทำหน้าที่ประสานงานกับมหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี และรับผิดชอบดูแลการฝึกอาชีพของนักศึกษาในสถานประกอบการ

“ครูฝึก” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่สอน ฝึก อบรมนักศึกษาในสถานประกอบการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

“อาจารย์นิเทศก์” หมายความว่า อาจารย์ที่มหาวิทยาลัยมอบหมายให้ทำหน้านิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำแก่นักศึกษาที่ฝึกอาชีพและฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ

“อาจารย์ที่ปรึกษา” หมายความว่า อาจารย์ที่มหาวิทยาลัยมอบหมายให้ทำหน้าที่ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ติดตามผลการเรียน และตักเตือนดูแลความประพฤติของนักศึกษา

“มาตรฐานวิชาชีพ” หมายความว่า ข้อกำหนดด้านสมรรถนะวิชาชีพเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประกันคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา

“การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ” หมายความว่า การทดสอบความรู้ ความสามารถ ตลอดจนลักษณะนิสัยในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพ โดยใช้เครื่องมือที่เหมาะสมซึ่งกำหนดเกณฑ์การตัดสินไว้ชัดเจน พร้อมทั้งจัดดำเนินการประเมินภายใต้เงื่อนไขที่เป็นมาตรฐาน

“คณะกรรมการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ” หมายความว่า คณะกรรมการผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบในการอำนวยการ ติดตามและกำกับดูแลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ให้อธิการบดีวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ปรัชญาและวัตถุประสงค์

จัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ ปรัชญาการอาชีวศึกษา และมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ หรือมาตรฐานสมรรถนะของสาขาวิชานั้น ๆ ในการจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นผลิตผู้มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในระดับเทคนิค สามารถปฏิบัติงานที่ใช้เทคนิค ควบคุมการทำงาน มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ วิชาชีพและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ชุมชนและสถานประกอบการ สามารถประกอบอาชีพอิสระและพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ

ข้อ ๖ คุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพครอบคลุมอย่างน้อย ๓ ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลักและด้านสมรรถนะทั่วไป และด้านสมรรถนะวิชาชีพ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในวิชาการที่สัมพันธ์กับวิชาชีพในการวางแผน แก้ปัญหาและจัดการทรัพยากรในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม มีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาการ ริเริ่มสิ่งใหม่ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่นและหมู่คณะ เป็นอิสระในการปฏิบัติงานที่ซับซ้อนหรือจัดการงานผู้อื่น มีส่วนร่วมที่เกี่ยวกับการวางแผน การประสานงานและการประเมินผล รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ วิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน

หมวด ๒

ระบบการจัดการศึกษา

ข้อ ๗ ระบบการจัดการศึกษา

มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาในระบบและระบบทวิภาคีใช้ระยะเวลา ๒ ปีการศึกษา การจัดการเรียนให้ใช้ระบบทวิภาค โดยกำหนดให้ ๑ ปีการศึกษา แบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษา และใน ๑ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๘ สัปดาห์ สำหรับภาคการศึกษาฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิตให้มีสัดส่วนเทียบเคียงกันกับภาคการศึกษาปกติ

การจัดภาคการศึกษาระบบอื่น ให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการศึกษานั้น รวมทั้งการเทียบเคียงหน่วยกิตกับระบบทวิภาคไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจน

ข้อ ๘ การคิดหน่วยกิต

ให้มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาเป็นรายวิชา โดยแต่ละรายวิชากำหนดปริมาณการศึกษาเป็นจำนวน “หน่วยกิต” การกำหนดหน่วยกิตเป็น ดังนี้

- (๑) รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปราย ไม่น้อยกว่า ๑๘ ชั่วโมง ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต
- (๒) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่า ๓๖ ชั่วโมง ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต
- (๓) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติในโรงฝึกงานหรือภาคสนาม ไม่น้อยกว่า ๕๔ ชั่วโมง ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๔) การฝึกอาชีพในการศึกษาระบบทวิภาคี ไม่น้อยกว่า ๕๔ ชั่วโมง ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๕) การฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า ๕๔ ชั่วโมง เท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๖) การทำโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า ๕๔ ชั่วโมง ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

มหาวิทยาลัยอาจกำหนดเงื่อนไขให้นักศึกษาศึกษารายวิชาใดวิชาหนึ่งเพิ่มเติมก็ได้ โดยให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายประสานกับคณะหรือสาขาวิชา เพื่อจัดการเรียนการสอนให้แก่นักศึกษาตามที่คณะหรือสาขาวิชานั้นรับผิดชอบ

หมวด ๓

หลักสูตรและระยะเวลาการศึกษา

ข้อ ๙ จำนวนหน่วยกิตและระยะเวลาการศึกษา

- (๑) มีจำนวนหน่วยกิตรวมระหว่าง ๗๘ ถึง ๙๐ หน่วยกิต
- (๒) ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาไม่เกิน ๔ ปีการศึกษาและสำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน ๔ ภาคการศึกษาปกติสำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา หรือใช้เวลาไม่เกิน ๖ ปีการศึกษาและสำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน ๘ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนไม่เต็มเวลา

ทั้งนี้ ให้นับเวลาศึกษาจากวันที่เปิดภาคการศึกษาแรกที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรนั้น

ข้อ ๑๐ โครงสร้างหลักสูตร

(๑) หมวดวิชาทักษะชีวิต ประกอบด้วยกลุ่มวิชาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการปรับตัวและดำเนินชีวิตในสังคมสมัยใหม่ เห็นคุณค่าของตนเองและการพัฒนาตน มีความใฝ่รู้ แสวงหาและพัฒนาความรู้ใหม่ มีความสามารถในการใช้เหตุผล การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาและการจัดการ มีทักษะในการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีคุณธรรมจริยธรรม มนุษยสัมพันธ์ รวมถึงความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม รวมไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต

การจัดวิชาในหมวดวิชาทักษะชีวิต สามารถทำได้ในลักษณะเป็นรายวิชา หรือลักษณะบูรณาการให้ครอบคลุมกลุ่มวิชาภาษาไทย กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหมวดวิชาทักษะชีวิต

(๒) หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ ประกอบด้วยกลุ่มวิชาที่พัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะวิชาชีพ มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ วางแผน จัดการ ประเมินผล แก้ปัญหา ควบคุมและสอนงาน บูรณาการความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน รวมไม่น้อยกว่า ๕๔ หน่วยกิต ประกอบด้วย ๕ กลุ่ม ดังนี้

- (ก) กลุ่มทักษะวิชาชีพพื้นฐาน
- (ข) กลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ
- (ค) กลุ่มทักษะวิชาชีพเลือก
- (ง) ฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ
- (จ) โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ

ในการกำหนดให้เป็นสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง ต้องศึกษากลุ่มทักษะวิชาชีพพื้นฐานและกลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะในสาขาวิชานั้นๆ รวมไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต นอกจากนี้ กำหนดให้มีการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ จำนวน ๔ หน่วยกิต และโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ จำนวน ๔ หน่วยกิต

(๓) หมวดวิชาเลือกเสรี ประกอบด้วยวิชาที่เกี่ยวกับทักษะชีวิตและหรือทักษะวิชาชีพ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจเพื่อการประกอบอาชีพ หรือการศึกษาต่อรวมไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

(๔) กิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นส่วนที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะชีวิตและหรือทักษะวิชาชีพ ผู้เรียนทุกคนต้องเข้าร่วมกิจกรรมอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมงทุกภาคการศึกษา กิจกรรมเสริมหลักสูตรนี้ไม่นับหน่วยกิต

การยกเว้นการเรียนรายวิชาในหมวดวิชาทักษะชีวิต หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรีสามารถทำได้โดยการเทียบโอนระดับคะแนน หรือโดยการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เข้าสู่หน่วยกิตตามหลักสูตร ตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

ข้อ ๑๑ ทุกหลักสูตรต้องจัดให้ผู้เรียนได้รับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพตามสาขาวิชา และให้ทุกหลักสูตรจัดให้มีการประเมินหรือพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุก ๕ ปี โดยกำหนดระบบประกันคุณภาพไว้ให้ชัดเจน อย่างน้อยประกอบด้วย ๔ ประเด็น คือ

- (๑) คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา
- (๒) การบริหารหลักสูตร
- (๓) ทรัพยากรการจัดการอาชีวศึกษา
- (๔) ความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน

หมวด ๔

สถานภาพนักศึกษา

ส่วนที่ ๑

พื้นฐานความรู้และคุณสมบัติของผู้เข้าเรียน

ข้อ ๑๒ ผู้เข้าเรียน ต้องมีพื้นฐานความรู้ สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

ผู้เข้าเรียนที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด หรือสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ต้องเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาและประเมินผ่าน ให้ครบตามที่กำหนดในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขา

ข้อความนี้ ไม่ใช้บังคับสำหรับผู้ที่เรียนเป็นบางเวลา บางรายวิชา หรือบางส่วนของรายวิชา โดยไม่นับจำนวนหน่วยกิตมารวมเพื่อตัดสินการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรและรับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ข้อ ๑๓ ผู้เข้าเรียนต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีความประพฤติเรียบร้อย
- (๒) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน
- (๓) มีภูมิลำเนาเป็นหลักแหล่งโดยมีทะเบียนบ้านฉบับเจ้าบ้าน หรือมีหลักฐานของทางราชการในลักษณะเดียวกันมาแสดง
- (๔) มีความเคารพ เลื่อมใส ศรัทธาต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๕) มีเจตคติที่ดีต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๖) สำหรับผู้เข้าเรียนการศึกษาระบบทวิภาคี ในวันทำสัญญาการฝึกอาชีพต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๗ ปี บริบูรณ์ และมีความตั้งใจที่จะรับการฝึกอาชีพในสาขาวิชาที่สมัคร
- (๗) ไม่เป็นคนวิกลจริตและไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรงที่ไม่สามารถเข้าศึกษาได้
- (๘) มีคุณสมบัติอื่นเพิ่มเติมตามที่คณะหรือมหาวิทยาลัยกำหนด

ส่วนที่ ๒

การรับผู้เข้าเรียน

ข้อ ๑๔ การรับผู้เข้าเรียน ให้ทำการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ในกรณีที่มีการสอบคัดเลือก ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ทำการสอบข้อเขียนในหมวดวิชาใดๆตามความต้องการของมหาวิทยาลัย หรือสถานประกอบการ หากมหาวิทยาลัยหรือสถานประกอบการจะทำการสอบความถนัดทางการเรียนวิชาชีพ และสอบสัมภาษณ์ด้วยก็ได้

(๒) มหาวิทยาลัยประกาศรับสมัคร การดำเนินการสอบและประกาศผลสอบ ตามวันและเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) ถ้าเหตุการณ์เกี่ยวกับการสอบเป็นไปโดยปกติ ให้มหาวิทยาลัยเก็บรักษาเอกสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี นับแต่วันประกาศผลการสอบ

การรับผู้เข้าเรียนการศึกษาระบบทวิภาคี จะเป็นผู้สอบคัดเลือกหรือคัดเลือกผู้เข้าเรียนเองตามคุณสมบัติที่กำหนดและตามจำนวนที่ได้ตกลงร่วมกับมหาวิทยาลัย หรือจะมอบให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการหรือดำเนินการร่วมกันก็ได้

การรับผู้เข้าเรียนตามโครงการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ให้มหาวิทยาลัยคัดเลือกตามคุณสมบัติที่กำหนดตามความเหมาะสมของโครงการนั้น

ข้อ ๑๕ ให้มีการตรวจร่างกายโดยแพทย์ปริญญา เฉพาะผู้ที่ผ่านการสอบคัดเลือก หรือได้รับการคัดเลือก

ส่วนที่ ๓

การเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๖ ผู้เข้าเรียนจะมีสถานภาพเป็นนักศึกษา เมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

สำหรับการศึกษาระบบทวิภาคี ผู้เข้าเรียนต้องทำสัญญาการเข้าฝึกอาชีพกับสถานประกอบการ

การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาและการทำสัญญาการฝึกอาชีพต้องกระทำด้วยตนเอง พร้อมทั้งแสดงหลักฐานการสำเร็จการศึกษาตามวัน เวลา ที่มหาวิทยาลัยและสถานประกอบการกำหนด โดยชำระเงินค่าธรรมเนียมต่างๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้นก่อนวันเปิดภาคการศึกษา โดยมีผู้ปกครองซึ่งมหาวิทยาลัยเชื่อถือมาให้คำรับรองและทำหนังสือมอบตัว

ในกรณีผู้เข้าเรียนที่บรรณนิติภาวะ มหาวิทยาลัยอาจให้ผู้ปกครองมาทำหนังสือมอบตัวหรือดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระเบียบนี้หรือไม่ก็ได้

ให้มหาวิทยาลัยจัดการประชุมชี้แจงผู้ปกครอง และปฐมนิเทศนักศึกษา เพื่อให้ทราบแนวทางการเรียน และกฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๗ ให้มหาวิทยาลัยออกบัตรประจำตัวให้นักศึกษา

บัตรประจำตัว ต้องระบุเลขที่ ชื่อมหาวิทยาลัย รหัสมหาวิทยาลัย ชื่อ ชื่อสกุลนักศึกษา รหัสประจำตัวนักศึกษา เลขประจำตัวประชาชน วันออกบัตร วันหมดอายุ ลายมือชื่ออธิการบดีหรือผู้ที่รับมอบหมายให้ทำการแทน และให้มีรูปถ่ายครึ่งตัวของนักศึกษา หน้าตรง ไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นตาดำ แต่งเครื่องแบบนักศึกษา ถ่ายไว้ไม่เกิน ๖ เดือน ติดลงในบัตร กับให้มีลายมือชื่อของนักศึกษา

ให้มีตราของมหาวิทยาลัยที่มุมใดมุมหนึ่งของรูปถ่ายนักศึกษา โดยให้ติดที่รูปถ่ายบางส่วน

บัตรประจำตัวนี้ให้มีอายุเท่ากับระยะเวลาที่มีสถานภาพนักศึกษาในมหาวิทยาลัย แต่ต้องไม่เกิน ๒ ปี นับแต่วันออกบัตร ถ้าบัตรประจำตัวหมดอายุในระหว่างที่ยังมีสถานภาพนักศึกษาก็ให้มหาวิทยาลัยต่ออายุบัตรเป็นปีๆ ไป และให้ส่งคืนบัตรประจำตัวต่อมหาวิทยาลัยเมื่อพ้นสถานภาพนักศึกษา

สถานประกอบการจะใช้บัตรประจำตัวที่มหาวิทยาลัยออกให้ หรือจะออกให้ใหม่ตามความต้องการของสถานประกอบการก็ได้

ข้อ ๑๘ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อทำหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียน ให้คำปรึกษา ติดตามผลการเรียน และตักเตือนดูแลความประพฤติของนักศึกษา และให้สถานประกอบการจัดให้มีผู้ควบคุมการฝึกของนักศึกษาในสถานประกอบการ

ส่วนที่ ๔

การพ้นสถานภาพและการคืนสถานภาพนักศึกษา

ข้อ ๑๙ การพ้นสถานภาพนักศึกษา เป็นไปตามกรณีใดกรณีหนึ่งต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

(๒) ลาออก

(๓) ถึงแก่กรรม

(๔) มหาวิทยาลัยสั่งให้พ้นสถานภาพนักศึกษาในกรณีใดกรณีหนึ่ง ต่อไปนี้

ก. ขาดเรียน ขาดการฝึกอาชีพ ขาดการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ หรือขาดการติดต่อกับมหาวิทยาลัยหรือสถานประกอบการเกินกว่า ๑๕ วันติดต่อกัน ซึ่งมหาวิทยาลัยหรือสถานประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติกรรมอย่างอื่นที่แสดงว่าไม่มีความตั้งใจที่จะศึกษาเล่าเรียนหรือรับการฝึกอาชีพ หรือรับการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ

ข. ไม่ยื่นคำร้องขอกลับเข้าเรียนภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดลาพักการเรียนหรือการฝึกอาชีพตามข้อ ๒๕

ค. ไม่มาติดต่อเพื่อรักษาสถานภาพนักศึกษา ตามข้อ ๓๐

ง. ได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

จ. ขาดความรู้พื้นฐาน ตามข้อ ๑๒

ฉ. ขาดคุณสมบัติของผู้เข้าเรียน ตามข้อ ๑๓

ช. พ้นสถานภาพนักศึกษา ตามข้อ ๖๑

ซ. พ้นสถานภาพนักศึกษา ตามข้อ ๖๒

ข้อ ๒๐ ผู้ที่พ้นสถานภาพนักศึกษา ตามข้อ ๑๙ (๒) (๔) ก. ข. และ ค. ถ้าประสงค์จะขอคืนสถานภาพนักศึกษา จะต้องยื่นคำร้องขอต่อมหาวิทยาลัยภายใน ๑ ปี นับแต่วันถัดจากวันพ้นสถานภาพนักศึกษา เมื่อมหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นสมควรก็ให้รับเข้าเรียนได้

ข้อ ๒๑ การขอคืนสถานภาพนักศึกษา ตามข้อ ๒๐ ให้ปฏิบัติดังนี้

- (๑) ต้องเข้าเรียนภายในสัปดาห์แรกของภาคการศึกษา เว้นแต่กลับเข้าเรียนในภาคการศึกษาเดียวกัน
- (๒)ให้นำรายวิชาและจำนวนหน่วยกิตที่ได้ลงทะเบียนรายวิชาไว้มานับรวมเพื่อพิจารณาตัดสินการสำเร็จการศึกษาด้วย

ส่วนที่ ๕

การพักการเรียน

ข้อ ๒๒ มหาวิทยาลัยโดยคณบดีและสถานประกอบการ อาจพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาลาพักการเรียนหรือการฝึกอาชีพได้ตามที่สมควร เมื่อมีเหตุจำเป็นกรณีใดกรณีหนึ่ง ต่อไปนี้

- (๑) ได้รับทุนการศึกษาให้ไปศึกษา หรือศึกษาดูงาน หรือเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยหรือสถานประกอบการในการเข้าร่วมประชุม หรือกรณีอื่นๆ อันสมควรแก่การส่งเสริม
- (๒) เจ็บป่วยต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานาน โดยมีคำรับรองของแพทย์ปริญญญา
- (๓) กรณีลาพักเพื่อรับราชการทหารกองประจำการให้ลาพักได้จนกว่าจะได้รับการนำปลด
- (๔) เหตุจำเป็นอย่างอื่นตามที่มหาวิทยาลัยและสถานประกอบการจะพิจารณาเห็นสมควร

ในกรณีที่มิให้นักศึกษาลาพักการเรียนหรือการฝึกอาชีพตั้งแต่ต้นปีเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑ ปี มหาวิทยาลัยและสถานประกอบการอาจพิจารณารับนักศึกษาอื่นเข้าเรียนหรือฝึกอาชีพแทนที่ได้ตามที่เห็นสมควร

นักศึกษาที่ลาพักการเรียนหรือการฝึกอาชีพต้องชำระเงินค่ารักษาสถานภาพนักศึกษาและค่าธรรมเนียมต่างๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด แต่ถ้านักศึกษาได้ชำระค่าธรรมเนียมต่างๆ ครบถ้วนสำหรับภาคการศึกษานั้นแล้ว ไม่ต้องชำระค่ารักษาสถานภาพนักศึกษาสำหรับภาคการศึกษานั้นอีก

ข้อ ๒๓ นักศึกษาที่ขออนุญาตลาพักการเรียนหรือการฝึกอาชีพ ต้องยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรต่อมหาวิทยาลัยโดยมีผู้ปกครองเป็นผู้รับรอง สำหรับผู้ที่บรรลุนิติภาวะจะมีผู้รับรองหรือไม่ก็ได้ เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงลาพักการเรียนหรือการฝึกอาชีพได้ มิฉะนั้นจะถือว่าขาดเรียน เว้นแต่มีเหตุสมควร

ข้อ ๒๔ การอนุญาตให้นักศึกษาลาพักการเรียนหรือการฝึกอาชีพ ให้มหาวิทยาลัยทำหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ เว้นแต่ผู้ที่บรรลุนิติภาวะที่ไม่มีผู้ปกครองมอบตัวให้แจ้งนักศึกษาโดยตรง

ข้อ ๒๕ นักศึกษาที่ลาพักการเรียนหรือการฝึกอาชีพ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ลาพักการเรียนหรือการฝึกอาชีพแล้ว ให้ยื่นคำร้องขอกลับเข้าเรียนพร้อมด้วยหลักฐานการอนุญาตให้ลาพักการเรียนหรือฝึกอาชีพต่อมหาวิทยาลัยภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันถัดจากวันครบกำหนด หากพ้นกำหนดนี้ ให้ถือว่าพ้นสถานภาพนักศึกษา เว้นแต่มีเหตุผลสมควร ทั้งนี้ให้คณบดีเป็นผู้อนุมัติการขอกลับเข้าเรียนของนักศึกษา

ส่วนที่ ๖

การลาออก

ข้อ ๒๖ นักศึกษาที่ประสงค์จะลาออกจากการเป็นนักศึกษา ต้องให้ผู้ปกครองเป็นผู้รับรองการลาออก เว้นแต่ผู้ที่บรรลุนิติภาวะ

ข้อ ๒๗ นักศึกษาที่ลาออกแล้วได้รับอนุญาตให้กลับเข้าเรียนในภาคการศึกษาเดียวกัน ให้ถือว่า นักศึกษาผู้นั้นมีสถานภาพนักศึกษา มาตั้งแต่ต้นภาคการศึกษานั้นทุกประการ
ให้อธิการบดีอนุมัติการลาออกจากการเป็นนักศึกษาและอนุญาตให้กลับเข้าเรียน

หมวด ๕ การจัดการเรียน

ส่วนที่ ๑ การลงทะเบียนรายวิชา

ข้อ ๒๘ มหาวิทยาลัยต้องกำหนดวันและเวลาให้นักศึกษาลงทะเบียนรายวิชาต่าง ๆ ให้เสร็จก่อนวันเปิดภาคการศึกษา

ข้อ ๒๙ มหาวิทยาลัยอาจให้นักศึกษาลงทะเบียนรายวิชาหลังกำหนดตามข้อ ๒๘ ก็ได้ โดยให้มหาวิทยาลัยกำหนดวันสิ้นสุดการลงทะเบียนตามที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกิน ๑๕ วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษา หรือไม่เกิน ๕ วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน

การลงทะเบียนรายวิชาตามวรรคหนึ่ง นักศึกษาต้องชำระค่าปรับตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๓๐ นักศึกษาที่มีได้ลงทะเบียนรายวิชาภายในวันและเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดตามข้อ ๒๙ ถ้าประสงค์จะรักษาสถานภาพนักศึกษา ต้องติดต่อรักษาสถานภาพนักศึกษาภายใน ๑๕ วันนับแต่วันถัดจากวันสิ้นสุดการลงทะเบียน

ข้อ ๓๑ การลงทะเบียนรายวิชาต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อ ๓๒ นักศึกษาต้องลงทะเบียนรายวิชาด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด พร้อมทั้งชำระเงินค่าลงทะเบียนรายวิชาและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ในกรณีที่นักศึกษาไม่สามารถมาลงทะเบียนรายวิชาด้วยตนเองได้ จะมอบหมายให้ผู้อื่นมาลงทะเบียนแทน ให้คณบดีพิจารณาเป็นรายๆ ไป

นักศึกษาที่ประสงค์ขออนุญาตผ่อนผันการชำระค่าลงทะเบียนรายวิชาให้อธิการบดีพิจารณาอนุญาตเป็นรายๆ ไป ทั้งนี้ ต้องชำระให้เสร็จสิ้นก่อนวันเข้ารับการวัดผลปลายภาคการศึกษา

ข้อ ๓๓ นักศึกษาลงทะเบียนรายวิชาได้ไม่เกินภาคการศึกษาละ ๒๒ หน่วยกิตสำหรับการเรียนแบบเต็มเวลา และได้ไม่เกินภาคการศึกษาละ ๑๒ หน่วยกิตสำหรับการเรียนแบบไม่เต็มเวลา ส่วนการลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาฤดูร้อน ให้ลงทะเบียนได้ไม่เกิน ๑๒ หน่วยกิต เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณบดี

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นในการให้นักศึกษาลงทะเบียนรายวิชาที่แตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้น อาจทำได้แต่ต้องไม่กระทบต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา โดยคณบดีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๓๔ นักศึกษาที่ขอโอนผลการเรียนตามข้อ ๖๓ และข้อ ๖๔ ต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ

นักศึกษาที่ขอเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ตามข้อ ๗๐ ต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนหน่วยกิตที่ระบุไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา และตามแผนการเรียนที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ส่วนที่ ๒

การเปลี่ยน การเพิ่ม และการถอนรายวิชา

ข้อ ๓๕ นักศึกษาจะขอเปลี่ยนรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนไว้แล้วหรือขอเพิ่มรายวิชา ต้องกระทำภายใน ๑๕ วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษา และภายใน ๕ วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน ส่วนการขอถอนรายวิชาต้องกระทำภายใน ๓๐ วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษา หรือภายใน ๑๐ วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน

การถอนรายวิชาภายหลังกำหนดตามวรรคหนึ่งอาจกระทำได้ ถ้าคณบดีพิจารณาเห็นว่าไม่เหตุผลสมควร

การขอเปลี่ยน ขอเพิ่ม หรือขอถอนรายวิชา ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำรายวิชา

ข้อ ๓๖ การถอนรายวิชาภายในกำหนดตามข้อ ๓๕ ให้ลงอักษร “ถ.น.” ในทะเบียนแสดงผลการเรียน ช่อง “ผลการเรียน”

การถอนรายวิชาภายหลังกำหนดตามข้อ ๓๕ และคณบดีพิจารณาเห็นว่าไม่เหตุผลสมควรให้ลงอักษร “ถ.น.” ในทะเบียนแสดงผลการเรียนในช่อง “ผลการเรียน” แต่ถ้าคณบดีพิจารณาเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรให้ลงอักษร “ถ.ล.” ลงในทะเบียนแสดงผลการเรียนในช่อง “ผลการเรียน”

ส่วนที่ ๓

การเรียนโดยไม่นับจำนวนหน่วยกิตมารวมเพื่อการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

ข้อ ๓๗ มหาวิทยาลัยโดยคณบดีอาจอนุญาตให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนรายวิชาใดวิชาหนึ่งเพื่อเป็นการเสริมความรู้ โดยไม่นับจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้นมารวมเพื่อการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรได้

ข้อ ๓๘ เมื่อได้ทำการวัดและประเมินระดับคะแนนแล้วได้ระดับระดับคะแนนตั้งแต่ ๑.๐๐ ขึ้นไป ถือว่าประเมินผ่านให้บันทึก “ม.ก.” ลงในทะเบียนแสดงผลการเรียนในช่อง “ผลการเรียน” ถ้าผลการประเมินไม่ผ่านไม่ต้องบันทึกรายวิชานั้น และให้ถือเป็นการสิ้นสุดสำหรับการเรียนรายวิชานั้นโดยไม่นับจำนวนหน่วยกิตมารวมเพื่อการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

ส่วนที่ ๔

การนับเวลาเรียนเพื่อสิทธิในการเข้ารับการวัดผลปลายภาคการศึกษา

ข้อ ๓๙ นักศึกษาต้องมีเวลาเรียนในแต่ละรายวิชาไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเปิดเรียนเต็มสำหรับรายวิชานั้น จึงจะมีสิทธิเข้ารับการวัดผลปลายภาคการศึกษา

ในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริง คณบดีอาจพิจารณาผ่อนผันให้เป็นราย ๆ ไป

นักศึกษาที่ไม่มีสิทธิเข้ารับการวัดผลปลายภาคการศึกษาตามวรรคหนึ่ง จะขอประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ตามข้อ ๗๐ ในภาคการศึกษานั้นมิได้

ข้อ ๔๐ การนับเวลาเรียนให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) เวลาเปิดเรียนเต็มภาคการศึกษาละ ๑๘ สัปดาห์

(๒) นักศึกษาที่ย้ายสถานศึกษาระหว่างภาคการศึกษา ให้นำเวลาเรียนจากสถานศึกษาทั้งสองแห่งรวมกัน

(๓) นักศึกษาที่ลาออกแล้ว ได้รับอนุญาตให้กลับเข้าเรียนในภาคการศึกษาเดียวกันให้นับเวลาเรียนที่เรียนแล้วมารวมกัน

(๔) นักศึกษาที่ลาพักการเรียนหรือการฝึกอาชีพในภาคการศึกษาใด ได้รับอนุญาตให้กลับเข้าเรียนหรือฝึกอาชีพในภาคการศึกษาเดียวกัน ให้นับเวลาเรียนหรือฝึกอาชีพก่อนและหลังการลาพักการเรียนหรือการฝึกอาชีพในภาคการศึกษานั้นมารวมกัน

(๕) รายวิชาที่มีอาจารย์ผู้สอนหรือครูฝึกตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป และแยกกันสอน ให้นำเวลาเรียนที่เรียนกับอาจารย์ผู้สอนหรือครูฝึกทุกคนมารวมกัน

(๖) ถ้ามีการเปลี่ยนรายวิชาหรือเพิ่มรายวิชา ให้นำเวลาเรียนตั้งแต่เริ่มเรียนรายวิชาใหม่

ส่วนที่ ๕

การขออนุญาตเลื่อนการเข้ารับการวัดผลปลายภาคการศึกษา

ข้อ ๔๑ นักศึกษาที่ไม่สามารถเข้ารับการวัดผลปลายภาคการศึกษาตามวันและเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด คณะบดีอาจอนุญาตให้เลื่อนการเข้ารับการวัดผลปลายภาคการศึกษาได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ประสบอุบัติเหตุ หรือเจ็บป่วยก่อน หรือระหว่างการเข้ารับการวัดผลปลายภาคการศึกษา

(๒) ถูกควบคุมตัวโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

(๓) เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยหรือสถานประกอบการในการเข้าร่วมประชุม หรือกิจกรรมพิเศษอย่างอื่น โดยได้รับความยินยอมจากมหาวิทยาลัย

(๔) มีความจำเป็นอย่างอื่น โดยมหาวิทยาลัยและสถานประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นความจำเป็นอย่างแท้จริง

ข้อ ๔๒ นักศึกษาที่ขออนุญาตเลื่อนการเข้ารับการวัดผลปลายการศึกษา ต้องยื่นคำร้องพร้อมทั้งหลักฐานประกอบต่อมหาวิทยาลัยก่อนการวัดผลปลายภาคการศึกษาไม่น้อยกว่า ๓ วัน หากไม่สามารถกระทำได้ให้คณะบดีพิจารณาเป็นรายๆไป

กรณีที่คณะบดีอนุญาตให้เลื่อนได้ ให้บันทึก “ ม.ส ” ลงในระเบียบแสดงผลการเรียนในช่อง “ ผลการเรียน ” และให้นักศึกษาเข้ารับการวัดผลปลายภาคการศึกษาทดแทนภายใน ๑๐ วัน นับตั้งแต่วันประกาศผลการเรียน หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้คณะบดีพิจารณาจัดการวัดผลปลายภาคการศึกษาทดแทนภายในกำหนดการวัดผลปลายภาคการศึกษาของภาคการศึกษาถัดไป

การอนุญาตให้เลื่อนการเข้ารับการวัดผลปลายภาคการศึกษา ให้คณะบดีทำเป็นลายลักษณ์อักษรมอบให้นักศึกษา

หมวด ๖

การประเมินระดับคะแนน

ส่วนที่ ๑

หลักการในการประเมินผลการเรียน

ข้อ ๔๓ ให้มหาวิทยาลัยและสถานประกอบการ มีหน้าที่และรับผิดชอบในการประเมินผลการเรียน

ข้อ ๔๔ ให้ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชาตามระบบหน่วยกิต จำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชาให้ถือตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ข้อ ๔๕ ให้มหาวิทยาลัยและสถานประกอบการพิจารณาทำการประเมินผลการเรียนรายวิชาเมื่อสิ้นภาคการศึกษา หรือเมื่อสิ้นสุดการเรียนหรือการปฏิบัติงานในทุกรายวิชา

สำหรับรายวิชาที่เรียนหรือฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการ ให้ครูฝึกและอาจารย์นิเทศก์ร่วมกันประเมินผลการเรียน

ข้อ ๔๖ ให้หน่วยงานต้นสังกัดร่วมกับมหาวิทยาลัย ดำเนินการส่งเสริมคุณภาพและควบคุมมาตรฐาน การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผลการเรียน

ส่วนที่ ๒

วิธีการประเมินผลการเรียน

ข้อ ๔๗ ให้ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชาตามสถานภาพจริงต่อเนื่องตลอดภาคการศึกษา ทั้งด้าน ความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จากกิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกปฏิบัติ และงาน ที่มอบหมาย รวมทั้งการวัดผลปลายภาคการศึกษา ซึ่งครอบคลุมจุดประสงค์ สมรรถนะรายวิชาและเนื้อหาวิชา โดยใช้เครื่องมือและวิธีการหลากหลายตามความเหมาะสม

ข้อ ๔๘ ให้ใช้ระดับคะแนนตัวอักษรและระดับคะแนนในแต่ละรายวิชา ดังต่อไปนี้

ระดับคะแนนตัวอักษร	ความหมาย	ระดับคะแนน
ก หรือ A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐๐
ข ⁺ หรือ B ⁺	ดีมาก (Very Good)	๓.๕๐
ข หรือ B	ดี (Good)	๓.๐๐
ค ⁺ หรือ C ⁺	ดีพอใช้ (Fairly Good)	๒.๕๐
ค หรือ C	พอใช้ (Fair)	๒.๐๐
ง ⁺ หรือ D ⁺	อ่อน (Poor)	๑.๕๐
ง หรือ D	อ่อนมาก (Very Poor)	๑.๐๐
ต หรือ F	ตก (Failed)	๐.๐๐

ในกรณีที่ไม่สามารถประเมินผลเป็นระดับคะแนนตัวอักษรได้ให้ประเมินเป็นตัวอักษร ดังนี้

ตัวอักษร	ความหมาย
ถ หรือ W	ถอนรายวิชา (Withdrawn)
พ.จ. หรือ S	พอใจ (Satisfactory)
ม.จ. หรือ U	ไม่พอใจ (Unsatisfactory)
ม.ส. หรือ I	ไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
ม.น. หรือ AU	ไม่นับหน่วยกิต (Audit)
น.ท. หรือ TC	หน่วยกิตเทียบโอน (Transfer Credit)

ในกรณีที่โอนหน่วยกิตจากการศึกษานอกระบบและหรือการศึกษาตามอัธยาศัย ให้ใช้ตัวอักษร ดังนี้

ตัวอักษร	ความหมาย
น.ม. หรือ CS	หน่วยกิตจากการทดสอบมาตรฐาน (Credits from Standardized Test)
น.ส. หรือ CE	หน่วยกิตจากการทดสอบ (Credits from Examination)

น.ฟ. หรือ TC

หน่วยกิตจากฝึกอบรม

(Credits from Training)

น.ง. หรือ CP

หน่วยกิตจากการประเมินผลงาน

(Credits from Portfolio)

ข้อ ๔๙ รายวิชาใดที่แสดงผลการเรียนรู้ตามข้อ ๔๘ ไม่ได้ ให้ใช้ตัวอักษรต่อไปนี้

ข.ร หมายถึง ขาดเรียน ไม่มีสิทธิ์เข้ารับการวัดผลปลายภาคการศึกษา เนื่องจากมีเวลาเรียนต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ โดยคณบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควร

ข.ป. หมายถึง ขาดการปฏิบัติงาน หรือปฏิบัติงานไม่ครบ โดยคณบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควร

ข.ส. หมายถึง ขาดการวัดผลปลายภาคการศึกษา โดยคณบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควร

ถ.ล. หมายถึง ถอนรายวิชาภายหลังกำหนด โดยคณบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควร

ถ.น. หมายถึง ถอนรายวิชาภายในเวลากำหนด

ท. หมายถึง ทุจริตในการสอบหรืองานที่มอบหมายให้ทำ

ม.ส. หมายถึง ไม่สมบูรณ์ เนื่องจากไม่สามารถเข้ารับการวัดผลปลายภาคการศึกษาโดยได้รับอนุญาตจากคณบดี หรือไม่ส่งงานอันเป็นส่วนประกอบของการเรียนรายวิชาตามกำหนด

ม.ท. หมายถึง ไม่สามารถเข้ารับการวัดผลปลายภาคการศึกษาทดแทนภายในเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ผ. หมายถึง ได้เข้าร่วมกิจกรรมตามกำหนดหรือผลการประเมินผ่าน

ม.ผ. หมายถึง ไม่เข้าร่วมกิจกรรม หรือผลการประเมินไม่ผ่าน

ม.ก. หมายถึง การเรียนโดยไม่นับจำนวนหน่วยกิตมารวมเพื่อการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร และผลการประเมินผ่าน

ข้อ ๕๐ ในกรณีต่อไปนี้ให้ระดับคะแนนเป็น ๐ (ศูนย์) เฉพาะรายวิชา

(๑) ได้ ข.ร.

(๒) ได้ ข.ป.

(๓) ได้ ข.ส.

(๔) ได้ ถ.ล.

(๕) ได้ ท.

(๖) ได้ ม.ท.

ข้อ ๕๑ นักศึกษาที่ทำการทุจริต หรือส่อเจตนาทุจริตในการสอบหรืองานที่มอบหมายให้ทำในรายวิชาใด ให้มหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้ได้ระดับคะแนน ๐ (ศูนย์) เฉพาะครั้งนั้น หรือ

(๒) ให้ระดับคะแนนเป็น ๐ (ศูนย์) โดยบันทึก “ท.” ลงในระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ในช่อง “ผลการเรียน” ในรายวิชานั้นหรือ

(๓) ดำเนินการตาม (๒) และตัดระดับคะแนนความประพฤติตามระเบียบว่าด้วยการตัดระดับคะแนนความประพฤติที่มหาวิทยาลัยกำหนดตามความร้ายแรงแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๒ การคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ให้นำผลบวกของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชากับระดับคะแนน หารด้วยผลบวกของจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชา คัดทอนนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ

(๒) ให้คำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยจากรายวิชาที่ได้ระดับคะแนนตาม ข้อ ๔๘ และ ข้อ ๕๐ สำหรับรายวิชาที่นักศึกษาเรียนซ้ำ เรียนแทน ให้ใช้ระดับคะแนนและนับจำนวนหน่วยกิตตาม ข้อ ๕๓

(๓) ให้คำนวณระดับคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ก. ระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษา คำนวณจากรายวิชาที่ได้ระดับคะแนนเฉพาะในภาคการศึกษานั้นๆ

ข. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม คำนวณจากรายวิชาที่เรียนมาทั้งหมดและได้ระดับคะแนนตั้งแต่สองภาคการศึกษาขึ้นไป

ข้อ ๕๓ นักศึกษาผู้ใดประสงค์จะเรียนซ้ำรายวิชาที่ได้ระดับคะแนนต่ำกว่า ๒.๐๐ หรือ เลือกเรียนรายวิชาอื่นแทนถ้าเป็นรายวิชาเลือก เพื่อประเมินปรับระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมให้สูงขึ้น ให้มหาวิทยาลัยหรือสถานประกอบการดำเนินการให้เรียนซ้ำหรือเรียนแทนภายในเวลาก่อนสำเร็จการศึกษา

การเรียนซ้ำรายวิชา ให้นับจำนวนหน่วยกิตสะสมเพียงครั้งเดียว ส่วนการเรียนแทนให้นับเฉพาะจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่เรียนแทนเป็นจำนวนหน่วยกิตสะสม

การนับจำนวนหน่วยกิตสะสมในกรณีนี้ จะกระทำเมื่อนักศึกษาได้ระดับคะแนน ตั้งแต่ ๒.๐๐ ขึ้นไปเท่านั้น

รายวิชาที่เรียนซ้ำหรือเรียนแทนแล้วได้ระดับคะแนน ๐ (ศูนย์) ให้ถือระดับคะแนนต่ำกว่า ๒.๐๐ ตามเดิม ยกเว้นการได้ระดับคะแนน ๐ (ศูนย์) ตามข้อ ๕๑ (๒) หรือ (๓)

ข้อ ๕๔ กรณีตามข้อ ๕๓ การคิดระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ถ้าเป็นรายวิชาที่เรียนซ้ำให้นับจำนวนหน่วยกิตเป็นตัวหารเพียงครั้งเดียว ส่วนการเรียนรายวิชาอื่นแทนให้นับเฉพาะจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่เรียนแทนมาเป็นตัวหาร

ข้อ ๕๕ ผู้ที่ได้ ม.ส. ตามข้อ ๔๒ และไม่สามารถเข้ารับการวัดผลปลายภาคการศึกษาทดแทนภายในเวลาที่กำหนด ให้มหาวิทยาลัยบันทึก “ ม.ท. ” ลงในระเบียบแสดงผลการเรียนในช่อง “ ผลการเรียน ” เว้นแต่ได้ ม.ส. ตามข้อ ๔๑ (๓) ให้คงบันทึกพิจารณาเป็นรายๆ ไป

กรณีผู้ที่ได้ ม.ส. เนื่องจากไม่สามารถส่งงานอันเป็นส่วนประกอบของการเรียนรายวิชาได้ตามกำหนด ให้นักศึกษาส่งงานนั้นภายใน ๑๐ วันนับตั้งแต่วันประกาศผลการเรียนรายวิชา หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้มหาวิทยาลัยประเมินผลการเรียนจากระดับคะแนนที่มีอยู่ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่คงบันทึกพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดการวัดผลปลายภาคการศึกษาของภาคการศึกษาถัดไป

ข้อ ๕๖ นักศึกษาต้องเข้ารับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ เมื่อนักศึกษาได้ลงทะเบียนรายวิชาครบทุกรายวิชาตามหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา หรือตามระยะเวลาที่คณะกรรมการประเมินมาตรฐานวิชาชีพกำหนด ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

นักศึกษาจะมีสิทธิ์สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรได้ จะต้องเข้ารับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพและผลการประเมินผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ข้อ ๕๗ นักศึกษาจะต้องเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยจัดไม่น้อยกว่า ๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ครอบคลุมภาคการศึกษาตามแผนการเรียนรู้ที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยมีเวลาเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของเวลาที่จัดกิจกรรมในแต่ละภาคการศึกษา

เมื่อนักศึกษาได้เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมครบถ้วนตามเกณฑ์ในภาคการศึกษาใด ถือว่าประเมินผ่านในภาคการศึกษานั้น ให้บันทึกชื่อกิจกรรมและตัวอักษร “ผ.” ในระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ในช่อง “ผลการเรียน” ซึ่งหมายถึง “ผ่าน”

หากนักศึกษาเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมไม่ครบตามเกณฑ์ในภาคการศึกษาใด ให้มหาวิทยาลัยพิจารณามอบงานหรือกิจกรรมในส่วนที่นักศึกษาผู้นั้นไม่เข้าร่วมปฏิบัติ ให้ปฏิบัติให้ครบถ้วนภายในเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด เมื่อนักศึกษาดำเนินการครบถ้วนแล้วถือว่าประเมินผ่าน แล้วจึงบันทึกชื่อกิจกรรมและตัวอักษร “ผ.” ในระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ของภาคการศึกษานั้นซึ่งหมายถึง “ผ่าน”

ถ้านักศึกษาดำเนินการไม่ครบถ้วน ถือว่าประเมินไม่ผ่าน ให้บันทึกชื่อกิจกรรมและตัวอักษร “ม.ผ.” ซึ่งหมายถึง “ไม่ผ่าน”

ให้นักศึกษาที่เข้าฝึกอาชีพ หรือฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการ เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมที่สถานประกอบการจัด ตามเกณฑ์และข้อตกลงร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับสถานประกอบการ

ส่วนที่ ๓

การตัดสินผลการเรียน

ข้อ ๕๘ การตัดสินผลการเรียนให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา

(๒) รายวิชาที่มีระดับคะแนนตั้งแต่ ๑.๐๐ ขึ้นไป ถือว่าประเมินผ่านและนับจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้นเป็นจำนวนหน่วยกิตสะสม

(๓) เมื่อได้ประเมินระดับคะแนนแล้ว นักศึกษามีระดับคะแนน ๐ (ศูนย์) ให้เรียนซ้ำรายวิชานั้น ถ้าเป็นรายวิชาเลือกจะเรียนซ้ำ หรือเรียนรายวิชาอื่นแทนก็ได้ จำนวนหน่วยกิตต้องไม่น้อยกว่ารายวิชาที่เรียนแทน และให้ลงหมายเหตุในระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ ว่าได้เรียนแทนรายวิชาใด

ข้อ ๕๙ การตัดสินผลการเรียนเพื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ให้ถือตามเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) ได้รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตสะสมในหมวดวิชาทักษะชีวิต หมวดวิชาทักษะวิชาชีพและหมวดวิชาเลือกเสรี ครบถ้วนตามกำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชาและตามแผนการเรียนรู้ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๒) ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

(๓) ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

(๔) ได้เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมเสริมหลักสูตรและ “ผ่าน” ทุกภาคการศึกษา ตามแผนการเรียนรู้ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖๐ ให้คณะกรรมการประจำคณะ เป็นผู้อนุมัติผลการเรียนและการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

ข้อ ๖๑ เมื่อนักศึกษาได้ลงทะเบียนรายวิชาครบ ๒ ภาคการศึกษาปกติ หากได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๗๕ ให้คณะกรรมการประจำคณะพิจารณาว่าควรให้เรียนต่อไปหรือให้พ้นสถานภาพนักศึกษา

เมื่อได้ลงทะเบียนรายวิชาครบ ๔ ภาคการศึกษาปกติ หากได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๙๐ ให้คณะกรรมการประจำคณะพิจารณาว่าควรให้เรียนต่อไปหรือให้พ้นสถานภาพนักศึกษา

ข้อ ๖๒ นักศึกษาที่เรียนแบบเต็มเวลาและได้ลงทะเบียนรายวิชารวม ๔ ภาคการศึกษาปกติแล้ว แต่ยังไม่เข้าเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรข้อ ๕๙ ให้คณะกรรมการพิจารณาว่าควรให้เรียนต่อไปหรือให้พ้นสถานภาพนักศึกษา ทั้งนี้ให้เรียนได้ไม่เกิน ๘ ภาคการศึกษาปกตินับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา โดยไม่นับภาคการศึกษาที่ลาพักการเรียน

นักศึกษาที่เรียนแบบไม่เต็มเวลาและได้ลงทะเบียนรายวิชาครบทุกภาคการศึกษาตามแผนการเรียนที่มหาวิทยาลัยกำหนดแล้ว แต่ยังไม่เข้าเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรข้อ ๕๙ ให้คณะกรรมการพิจารณาว่าควรให้เรียนต่อไป หรือให้พ้นสถานภาพนักศึกษา ทั้งนี้ให้เรียนได้ไม่เกิน ๑๒ ภาคการศึกษาปกติ นับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา โดยไม่นับภาคการศึกษาที่ลาพักการเรียน

ส่วนที่ ๔

การเทียบโอนผลการเรียน

ข้อ ๖๓ การโอนผลการเรียนสำหรับนักศึกษาจากสถานศึกษาซึ่งใช้หลักสูตรนี้ ให้มหาวิทยาลัยที่รับนักศึกษาเข้าเรียนรับโอนผลการเรียนทุกรายวิชา นอกจากรายวิชาที่ได้ระดับคะแนนต่ำกว่า ๒.๐๐ มหาวิทยาลัยจะรับโอนหรือจะทำการประเมินใหม่จนเห็นว่าได้ระดับคะแนนถึงเกณฑ์มาตรฐานของมหาวิทยาลัยแล้วจึงรับโอนผลการเรียนรายวิชานั้นก็ได้

ข้อ ๖๔ มหาวิทยาลัยจะรับโอนระดับคะแนนรายวิชาจากหลักสูตรอื่นซึ่งไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้ ตามเงื่อนไขต่อไปนี้

(๑) เป็นรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่มีจุดประสงค์และเนื้อหาใกล้เคียงกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ และมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่าหน่วยกิตของรายวิชาที่ระบุไว้ในหลักสูตร

(๒) รายวิชาที่ได้ระดับคะแนนตั้งแต่ ๒.๐๐ ขึ้นไป โดยมหาวิทยาลัยจะรับโอนระดับคะแนนหรือจะทำการประเมินใหม่แล้วจึงรับโอนรายวิชานั้นก็ได้

ข้อ ๖๕ เมื่อนักศึกษาขอโอนผลการเรียนรายวิชา ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนการวัดผลปลายภาคการศึกษาแรกที่นักศึกษาเข้าเรียน

ข้อ ๖๖ การบันทึกผลการเรียนตามข้อ ๖๓ และ ๖๔ ลงในทะเบียนแสดงผลการเรียน ให้ใช้รหัสวิชาและชื่อวิชาตามหลักสูตรนี้ โดยแสดงหมายเหตุว่าเป็นรายวิชาที่รับโอน

ข้อ ๖๗ มหาวิทยาลัยจะอนุญาตให้นักศึกษาไปเรียนรายวิชาบางรายวิชาจากสถานศึกษาแห่งอื่น ในกรณีที่มหาวิทยาลัยไม่สามารถเปิดทำการสอนในรายวิชานั้นได้ โดยมหาวิทยาลัยพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรตามที่เห็นสมควร และให้สถานศึกษาทั้งสองแห่งทำความตกลงร่วมกันในการจัดการสอนและรับโอนผลการเรียน

ข้อ ๖๘ กรณีมหาวิทยาลัยอนุญาตให้นักศึกษาไปเรียนจากสถานศึกษาแห่งอื่นตามข้อ ๖๗ ให้มหาวิทยาลัยพิจารณารับโอนผลการเรียน ดังนี้

(๑) รับโอนรายวิชาที่มีระดับคะแนนตั้งแต่ ๒.๐๐ ขึ้นไป

(๒) รายวิชาที่ได้ระดับคะแนนต่ำกว่า ๒.๐๐ มหาวิทยาลัยอาจรับโอนผลการเรียนหรือไม่ก็ได้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของมหาวิทยาลัย

ทั้งนี้ ให้มหาวิทยาลัยแจ้งให้นักศึกษาทราบก่อนที่จะอนุญาตให้ไปเรียน

การบันทึกผลการเรียนลงในทะเบียนแสดงผลการเรียน ให้ใช้รหัสวิชา และชื่อรายวิชาของหลักสูตรนี้ โดยระบุว่ารับโอนผลการเรียน

ข้อ ๖๙ กรณีที่ไม่มีการประเมินใหม่ ตามข้อ ๖๓ และข้อ ๖๔ ผลการเรียนรู้ให้เป็นไปตามที่ได้จากการประเมินใหม่ แต่ต้องไม่สูงกว่าเดิม

ข้อ ๗๐ นักศึกษาที่มีความรู้และประสบการณ์ในงานอาชีพ หรือฝึกงานในสถานประกอบการหรือทำงานในอาชีพนั้นอยู่แล้ว หรือมีความรู้ในรายวิชาตรงตามหลักสูตรมาก่อนเข้าเรียน หรือเข้าเรียนแล้วแต่ได้เรียนหรือฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการ จะขอประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เพื่อนับจำนวนหน่วยกิตสะสมสำหรับรายวิชานั้นก็ได้ โดยเทียบโอนได้ไม่เกิน ๒ ใน ๓ ของจำนวนหน่วยกิตตามหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชาและตามแผนการเรียนที่มหาวิทยาลัยกำหนด

การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

ถ้าผลการประเมินไม่ผ่าน นักศึกษาสามารถลงทะเบียนเรียนปกติในภาคการศึกษานั้น หรือขอประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในภาคการศึกษาต่อไปก็ได้

ข้อ ๗๑ นักศึกษาที่มหาวิทยาลัยให้พ้นสถานภาพนักศึกษาตามข้อ ๖๑ หรือ ข้อ ๖๒ แล้วสอบเข้าเรียนใหม่ในมหาวิทยาลัย ให้มหาวิทยาลัยรับโอนผลการเรียนเฉพาะรายวิชาที่ยังปรากฏอยู่ในหลักสูตรนี้และได้รับระดับคะแนนตั้งแต่ ๒.๐๐ ขึ้นไป

หมวด ๗

การจัดการเรียนการสอนและการประเมินระดับคะแนนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ

ข้อ ๗๒ มหาวิทยาลัยที่รับนักศึกษาตามข้อ ๑๒ วรรค ๒ ต้องจัดให้นักศึกษาเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชา สาขาวิชา พร้อมชำระเงินค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรืออนุญาตให้ไปเรียนจากสถานศึกษาอื่นที่เปิดสอนรายวิชานั้น ๆ หรือรายวิชาที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกัน หรือลงทะเบียนเพื่อขอประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ตามข้อ ๗๐ ก็ได้

ข้อ ๗๓ การประเมินผลการเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ ปฏิบัติเช่นเดียวกับการประเมินผลการเรียนรายวิชาตามหลักสูตร ทั้งนี้ผู้ที่ได้ระดับคะแนนตั้งแต่ ๑.๐๐ ขึ้นไปถือว่าผ่าน โดยให้บันทึก “ผ.” ในทะเบียนแสดงผลการเรียนในช่อง “ผลการเรียน”

นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพต้องเรียนให้ได้ระดับผลการประเมิน “ผ่าน” ทุกรายวิชา

หมวด ๘

เอกสารการศึกษา

ข้อ ๗๔ มหาวิทยาลัยต้องจัดให้มีเอกสารการศึกษาดังต่อไปนี้

(๑) ระเบียนแสดงผลการเรียนตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้ ซึ่งใช้ชื่อย่อว่า “รบ.๑ ปวส. ๕๗” และต้องเก็บรักษาไว้ตลอดไป

การจัดทำ “รบ.๑ ปวส. ๕๗” ให้หัวหน้างานทะเบียนเป็นผู้จัดทำ ลงลายมือชื่อพร้อมทั้ง วัน เดือน ปี และให้อธิการบดีเป็นผู้ลงนามรับรองผลการเรียนและการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

(๒) ระเบียนแสดงผลการเรียนฉบับภาษาอังกฤษ (TRANSCRIPT) ตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้ และต้องเก็บรักษาไว้ตลอดไป

การจัดทำระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ฉบับภาษาอังกฤษ (TRANSCRIPT) ให้หัวหน้างานทะเบียนเป็นผู้จัดทำ ลงลายมือชื่อพร้อมทั้ง วัน เดือน ปี และให้อธิการบดีเป็นผู้ลงนามรับรองผลการเรียนและการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

(๓) แบบรายงานระดับคะแนนของผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๕๗ (รบ.๒ ปวส. ๕๗) ตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้ และเก็บรักษาไว้ตลอดไป

(๔) ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตร ตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

(๕) สมุดประเมินผลรายวิชา และหลักฐานเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนในแบบอื่นนอกเหนือจาก รบ.๑ ปวส. ๕๗ และ รบ.๒ ปวส. ๕๗ สมุดบันทึกการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ หรือสมุดบันทึกการปฏิบัติงาน หรือสมุดรายงานของนักศึกษา

(๖) ใบรับรองสถานภาพนักศึกษาและใบรับรองผลการเรียนตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๗๕ ให้มหาวิทยาลัยเก็บรักษากระดาษคำตอบ และหลักฐานการประเมินผลการเรียนไว้เป็นเวลา ไม่น้อยกว่า ๑ ปีการศึกษา

ข้อ ๗๖ ให้มหาวิทยาลัยแจ้งผลการเรียนของนักศึกษาให้นักศึกษาและผู้ปกครองทราบทุกภาคการศึกษา

ข้อ ๗๗ ให้ใช้สำเนารายทะเบียนแสดงผลการเรียนรู้ (รบ.๑ ปวส. ๕๗) และสำเนารายทะเบียนแสดงผลการเรียนรู้ฉบับภาษาอังกฤษ (TRANSCRIPT) เป็นเอกสารรับรองผลการเรียน

ข้อ ๗๘ ให้สถานศึกษาออกสำเนาแสดงผลการเรียนรู้ (รบ.๑ ปวส. ๕๗) สำเนารายทะเบียนแสดงผลการเรียนรู้ฉบับภาษาอังกฤษ (TRANSCRIPT) ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตร แก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ข้อ ๗๙ การทำสำเนารายทะเบียนแสดงผลการเรียนรู้ (รบ.๑ ปวส. ๕๗) สำเนารายทะเบียนแสดงผลการเรียนรู้ฉบับภาษาอังกฤษ (TRANSCRIPT) ให้ใช้วิธีพิมพ์ใหม่ หรือสำเนาเอกสารตามต้นฉบับก็ได้ แล้วให้เขียนหรือประทับตรา “สำเนาถูกต้อง” หรือ “CERTIFIED TRUE COPY”

ให้หัวหน้างานทะเบียนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำการแทน ลงลายมือชื่อรับรองสำเนาพร้อมทั้ง วัน เดือน ปี ที่ออกสำเนา และอธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายลงลายมือชื่อกำกับที่รูปถ่าย

ข้อ ๘๐ นักศึกษาที่ต้องการใบรับรองสถานภาพนักศึกษา หรือใบรับรองผลการเรียนจากมหาวิทยาลัย ให้มหาวิทยาลัยออกใบรับรองสถานภาพนักศึกษา หรือใบรับรองผลการเรียน แล้วแต่กรณี ใบรับรองนี้มีอายุ ๖๐ วัน โดยให้มหาวิทยาลัยกำหนดวันหมดอายุไว้ด้วย

หมวด ๙

การสำเร็จการศึกษาและการอนุมัติประกาศนียบัตร

ข้อ ๘๑ ผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) เรียนและสอบผ่านรายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามหลักสูตรสาขาวิชา

(๒) มีเวลาศึกษาครบตามหลักสูตร ตามข้อ ๙ (๒) หรือไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติสำหรับกรณี การโอนหรือเทียบโอนรายวิชา

(๓) ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมตามระเบียบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

(๔) มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

(๕) ไม่อยู่ระหว่างถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อบังคับวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

(๖) ไม่ค้างชำระค่าบำรุงการศึกษา ค่าปรับ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

(๗) มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด และผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร

(๘) ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

นักศึกษาที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษาในภาคการศึกษาใด ต้องยื่นคำร้องขอสำเร็จการศึกษาตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๘๒ การสำเร็จการศึกษา

(๑) ให้คณะกรรมการประจำคณะอนุมัติการสำเร็จการศึกษาและเสนอสภาวิชาการเพื่อพิจารณาเสนอ
สภามหาวิทยาลัย

(๒) สภามหาวิทยาลัยอนุมัติประกาศนียบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

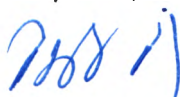
วันสำเร็จการศึกษาให้ถือเอาวันที่คณะกรรมการประจำคณะประชุมพิจารณาอนุมัติ

หมวด ๑๐

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๘๓ กรณีนักศึกษาที่กำลังศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่ยังไม่ได้ปรับปรุงตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๕๖ และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาและประเมินระดับคะแนนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๕๗ ให้ยังคงศึกษาตามหลักสูตรเดิมต่อไปจนกว่าจะสำเร็จการศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายวินัย วิทยานกุล)

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ทำหน้าที่แทน

นายกสภามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์